

POSTANOWIENIE

Dnia 28 listopada 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dorota Rysińska

w sprawie Z. P.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 28 listopada 2012 r.,

zażalenia wnioskodawcy na zarządzenie Przewodniczącego II Wydziału Karnego
Sądu Apelacyjnego

z dnia 8 października 2012 r. w przedmiocie odmowy przyjęcia wniosku o
wznowienie postępowania w sprawie Sądu Powiatowego w R.,

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Podstawą odmowy przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania we wskazanej wyżej sprawie legło stwierdzenie, że Z. P. nie uzupełnił w wyznaczonym terminie braku formalnego tego wniosku przez jego sporządzenie i podpisanie przez adwokata. Należy dodać, że przed uruchomieniem procedury zmierzającej do uzupełnienia przez skazanego we własnym zakresie, braku formalnego jego osobistego wniosku (art. 120 § 1 k.p.k.), wyznaczono dlań obrońcę z urzędu, który stosownie do treści art. 84 § 3 k.p.k. poinformował, iż nie znalazł podstaw do wystąpienia z wnioskiem o wznowienie opisanego na wstępie postępowania.

W rozważanym obecnie zażaleniu, złożonym na przytaczane zarządzenie Przewodniczącego Wydziału, Z. P. podnosi, że z niezrozumiałych dla niego powodów doszło do niesporządzenia wniosku przez adwokata z urzędu - w sytuacji, gdy przedstawione mu zostały dowody i argumenty za tym przemawiające, a adwokat ma obowiązek działania na korzyść reprezentowanej osoby. Na tej

podstawie skarżący domaga się „interwencji”, aby doszło do „obiektywnego rozpatrzenia” sprawy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie może być uwzględnione.

Nieuzupełniony w wyznaczonym terminie brak formalny, jakim dotknięty jest wniosek Z. P., sporządzony przez niego osobiście a nie przez adwokata, stanowi jednoznaczną przeszkodę do jego rozpoznania. Stąd nie ma żadnych podstaw do zajęcia przez Sąd Najwyższy stanowiska w zakresie argumentów zażalenia, które odnoszą się do merytorycznej słuszności - według skarżącego - podstaw złożonego przezeń wniosku. Należy tu bowiem ponownie przypomnieć, co Sąd Najwyższy wielokrotnie podkreślał, że wniosek o wznowienie postępowania jest wysoce sformalizowanym, nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, co oznacza, iż tylko podmiot dysponujący fachową wiedzą i umiejętnościami - jakimi nie dysponuje strona postępowania - jest w stanie ocenić warunki do wystąpienia z tym wnioskiem, a następnie sporządzić go zgodnie z wymogami prawa (art. 545 § 2 k.p.k.). Tylko taki też wniosek podlega sądowej ocenie.

Jednocześnie należy zauważyć, że wnioskodawcy umożliwiono skorzystanie z pomocy obrońcy z urzędu. Zgodnie z treścią art. 83 § 3 k.p.k. obrońca taki ma prawo sporządzić i podpisać wniosek o wznowienie postępowania, ale może także - nie dostrzegając ku temu podstaw - poinformować o zaniechaniu wystąpienia z tym wnioskiem. Wyznaczony w niniejszym postępowaniu obrońca wywiązał się z obowiązków, jakie nakłada nań ustawa. Sporządził on szczegółową opinię prawną, w której ujął także podawane przez Z. P. okoliczności. Do takiego postąpienia adwokat był w pełni uprawniony, a to w najmniejszym stopniu nie uzasadnia ani rozpoznania osobistego wniosku wnioskodawcy, ani też wyznaczenia dlań kolejnego obrońcy z urzędu, aż do spełnienia jego oczekiwań związanych ze sporządzeniem wniosku.

Z tych zatem względów, nie znajdując podstaw do podważenia zaskarżonego zarządzenia, Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.